

РЕШЕНИЕ

№ 731

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9522** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – 228 АПК, вр. със ЗСПЗЗ.

Делото е образувано по повод на касационна жалба от страна на Общинска служба по Земеделие – С., чрез адвокат Ц. П. от САК срещу Решение № 8859 от 02.08.2022 г. на 40 състав на СРС по гражданско дело № 20211110159024 / 2021 г., с което е отменено по жалба на Д. Н. В. и И. Н. В., и двамата със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, кантора 5 чрез адвокат И. Д., Решение № 0200Р от 18.08.2010 г. на ОСЗ „Нови Искър“ (понастоящем ОСЗ – С.) В ЧАСТТА, с която е отказано възстановяване на правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на 411 кв. м. от нива, цялата с площ от 0, 796 дка, седма категория, находяща се в строителните граници на [населено място], местността Язовина, имот №[ЕИК] от комасационен план, изработен 1946 г., при граници (съседи): имот пл. № 532, която част от 411 кв. м. е заключена по т. 1, 2, 3 и 6 на изготвената от вещото лице Л. М. комбинирана скица, която е преподписана от съдията – докладчик и представлява неразделна част от настоящото решение, като вместо това съдът е постановил:

ВЪЗСТАНОВЯВА правото на собственост на наследниците на С. В. Г. в съществуващи (възстановими) стари реални граници на 411 кв. м. от нива, цялата с площ от 0, 796 дка., седма категория, находяща се в строителните граници на [населено място], местността „Язовина“, имот №[ЕИК] от комасационен план, изработен 1946 г., при граници (съседи): имот пл. № 532, която част от 411 кв. м. е

заклучена по т. 1, 2, 3 и 6 на изготвената от вещото лице Л. М. комбинирана скица, която е преподписана от съдията – докладчик и представлява неразделна част от настоящото решение.

По делото е постъпила касационна жалба и от страна на И. Д. – адвокат на Д. Н. В. и И. Н. В. срещу Решение № 8859 от 02.08.2022 г. на 40 състав на СРС по гражданско дело № 20211110159024 / 2021 г., в частта, с която е отхвърлена жалбата им срещу отказа на ОСЗ – С. да възстанови източната част от процесния имот с площ 353 кв. м., попадаща в регулация, в кв. 42.

В касационната жалба на Общинска служба по Земеделие – С. е посочено, че в тази част съдебният акт е неправилен и страда от порок по чл. 209, ал. 1, т. 3 АПК. В жалбата е посочено, че съдебният акт не е съобразен със събрания по делото доказателствен материал и не отговаря на духа и буквата на закона. Видно от приетото по делото копие на кадастрална карта част от имота попада в поземлен имот с идентификатор 02511.4603.3, която по КККР е с предназначение на територията: Земеделска и с начин на ползване: Спортно игрище. Това доказателство е било оспорено от процесуалния представител на жалбоподателя, но същият макар и да е била негова доказателствената тежест не е направил никакви доказателствени искания и не е представил никакви доказателства във връзка с това оспорване, т. е. оспорването остана недоказано в процеса. Иска се от съда отмяна на съдебното решение в частта, в която се възстановява правото на собственост на наследниците на С. В. Г. в съществуващи (възстановими) стари реални граници на 411 кв. м. от нива, цялата с площ от 0, 796 дка., седма категория, находяща се в строителните граници на [населено място], местността „Язовина“, имот №[ЕИК] от комасационен план, изработен 1946 г., при граници (съседи): имот пл. № 532, която част от 411 кв. м. е заключена по т. 1, 2, 3 и 6 на изготвената от вещото лице Л. М. комбинирана скица, която е преподписана от съдията – докладчик и представлява неразделна част от настоящото решение.

Претендира се присъждане на всички разноски, направени в настоящото производство и в производството пред първата инстанция, включително и адвокатски хонорар.

В касационната жалба на И. Д. – адвокат на Д. Н. В. и И. Н. В. е посочено, че в обжалваната част решението е незаконосъобразно, необосновано и постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Според изложеното в жалбата, СРС неправилно е приел, че легитимиращото действие на Акт за публична общинска собственост № 832 / 1996 г. не е опровергано, поради което намира, че за източната част от процесния имот, която се намира в регулация, в кв. 42, на изток от т. 1, 6, 5 от комбинирана скица с координати от Г., с площ на частта от 353 кв. м., попада в пространствените предели на имота публична общинска собственост и е налице нормативна пречка за възстановяване. Според жалбоподателя А. е незаконосъобразен и неистински, с невярно съдържание.

По делото са постъпили отговори по касационните жалби.

В проведеното съдебно заседание касаторът и ответник Общинска служба по Земеделие – С., чрез адвокат Ц. П. от САК, редовно призован, представлява се от адвокат С., преупълномощена от адв. П., с пълномощно, което представя в съдебно заседание. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на разноските.

Касаторът и ответник Д. Н. В., редовно призован, представлява се от адв. Д.. Поддържа касационната жалба. Представя списък с разноски по делото.

Касаторът и ответник И. Н. В., редовно призован, представлява се от адв. Д..

Поддържа касационната жалба. Представя списък с разноски по делото.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, представлява се от прокурор Яни Костов. Иска от съда да се уважи касационната жалба на жалбоподателите Д. и И. В. и да не се уважава касационната жалба на Общинска служба земеделие - С..

Административен съд София – град, XV – ти касационен състав, намира касационните жалби за неоснователни.

Съдът съобрази следното:

За да се произнесе по делото, състав на СРС е преценил от фактическа и правна страна следното:

Предмет на производство пред СРС е било Решение № 0200Р от 18.08.2010 г. на ОСЗ – Нови Искър, понастоящем ОСЗ – С., с което е отказано да се възстанови правото на собственост в съществуващи стари реални граници на нива от 0, 796 дка, седма категория, находяща се в строителните граници на [населено място], в местността Язовина, имот № 29004204 от комасационен план, изработен 1946 г., при граници (съседни): имот пл. № 532.

С решение № 0200Р от 18.08.2010 г. ОСЗ – Нови Искър е признато правото на собственост на наследниците на С. В. Г. в съществуващи (възстановими) стари реални граници на нива 0, 796 дка, седма категория, находяща се в строителните граници на [населено място], в местността „Язовина“, имот №[ЕИК] от комасационен план, изработен 1946 г., при граници (съседни): имот пл. № 532. В решението е посочено, че бившият имот попада частично в границите на урбанизирана територия, определена със застроителен и регулационен план на м. „с. Б.“, одобрен със заповед № РД – 16 – 087 / 25.04.1990 г. В забележка е отбелязано, че площта на бившия имот по графични данни е 796 кв. м. (в това число в ПИ пл. № 532 – 314 кв. м., в ПИ без пл. № - 39 кв. м. и по регулация кв. 42 УПИ – за футболно игрище – 353 кв. м. / и извън регулация – 443 кв. м.) По КВС за землище [населено място] площта извън регулация попада в имоти с № 17003 – спортен терен на Столична община, а най-южната част, заключена между т. 3, 4, 5 и 6 по комбинирана скица с координати на Г. – С., в имот № 17005 – възстановен с Решение № 1343 / 10.07.1998 г. на ПК – Нови Искър на наследниците на С. З. З., понастоящем собственост на трети лица съгласно нотариален акт от 2004 г.

Състав на СРС е приел, че със същото решение под т. II е отказано да се възстанови правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на горепосочения имот с площ 0, 796 дка, като са посочени следните мотиви: имотът попада под спортен терен, който е публична общинска собственост и съгласно чл. 7, ал. 4 ЗОС собствеността върху имота публична общинска собственост не подлежи на възстановяване. Най-южната част от имота пък, която е извън регулация, е възстановена на наследниците на С. З. З. и понастоящем е собственост на трети лица.

Състав на СРС е приел, че видно от удостоверение за наследници – Д. В. и И. В. са законни наследници на С. В. Г..

При така установените факти, съдът е достигнал до следните правни изводи:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма, поради което е валиден. Прието е от състав на СРС обаче, че той е частично незаконосъобразен.

Съгласно чл. 7, ал. 4 ЗОС, собствеността върху имоти – публична общинска собственост, не подлежи на възстановяване. От това следва, че характеристиката на имота публична общинска собственост представлява пречка за възстановяването на собствеността, наред с пречките, предвидени в чл. 10, ал. 7 и чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ.

По делото е била допусната и изслушана първоначална, повторна и допълнителна съдебно – техническа експертиза. И двете вещи лица при изслушването си в откритите съдебни заседания посочват, че западната част от процесния имот, която е извън регулация, заключена между т. 1, 2, 3 и 6 от комбинирана скица с координати от Г. (л. 14 от делото), не попада в имота, предмет на А.. Процесният имот съвпада с имота, предмет на А., само в източната си част, която се намира в регулация в кв. 42, която се намира на изток от т. 1, 6, 5 от скицата на л. 14 и тази част е с площ от 353 кв. м. В представените по делото удостоверения по чл. 13, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ и заповед № РД – 09 – 421 / 12.07.2010 г., издадена на основание чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ, която е влязла в сила на 30.07.2010 г., също се установява, че част от имота, предмет на делото, попада в границите на урбанизираната територия, а именно: в кв. 42 „футболно игрище“, за която има издаден А. № 832 / 23.12.1996 г. Тази част е незастроена и е с площ от 353 кв. м. Останалата част от имота, която се намира извън регулация, не е била предмет на разглеждане и е с площ от 443 кв. м.

За да изведе своите правни изводи съдът е кредитирал изцяло експертните заключения в тази част, като ги е намерил за обосновани. Изложени са подробни мотиви защо А. е законосъобразен и не трябва да бъде изключван от доказателствата по делото.

По отношение на западната част от процесния имот, заключена по т. 1, 2, 3 и 6 по комбинираната скица с координати на Г. – С. с площ от 411 кв. м. състав на СРС е възстановил правото на собственост. Прието е, че тази част от имота не попада в обхвата на имота по А.. Прието е, че в случая не са налице хипотезите на чл. 24, ал. 2 – 4 от ЗСПЗЗ, доколкото не са налице данни имотът или част от него да е бил отреден за някакви държавни нужди, респ. наличието на важна държавна нужда.

По разноските, СРС приел, че с оглед изхода на спора всяка от страните има право на разноски съобразно уважената и отхвърлената част от жалбата. След съобразяване на правната и фактическата сложност на делото, обема и характера на събраните доказателства и извършените процесуални действия, съдът е намерил, че възнаградението от 750 лева не се явява прекомерно. Присъдени са разноски в полза на Д. Н. В. и И. Н. В. в размер общо на 800, 31 лева.

На другата страна - Общинска служба по Земеделие – С. – са присъдени разноски в размер на 116, 08 лева.

Настоящият състав на АССГ намира, че касационните жалби са неоснователни.

Споделят се аргументите на СРС, че А. не трябва да бъде изключван от доказателствата по делото. Не е опорочено цялостното съдържание на акта. В този смисъл неоснователни са аргументите в касационната жалба, че легитимиращото действие на А. е опровергано. Неоснователни са аргументите на касационните жалбоподатели, че А. е незаконосъобразен и неистински, с невярно съдържание.

Споделят се аргументите на СРС, че имотът, предмет на делото, съвпада с имота, предмет на А., само в източната си част, която се намира в регулация в кв. 42, която се намира на изток от т. 1, 6, 5 от скицата на л. 14 и тази част е с площ от 353 кв. м. В представените по делото удостоверения по чл. 13, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ и заповед № РД – 09 – 421 / 12.07.2010 г., издадена на основание чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ, която е влязла в сила на 30.07.2010 г., също се установява, че част от имота, предмет на делото, попада в границите на урбанизираната територия, а именно: в кв. 42 „футболно игрище“, за която има издаден А. № 832 / 23.12.1996 г. Тази част е незастроена и е с площ от 353 кв. м. Останалата част от имота, която се намира извън

регулация, не е била предмет на разглеждане и е с площ от 443 кв. м. В тази насока са изготвените по делото експертизи. Неоснователни са аргументите в жалбата, че от всичките доказателства по делото трябва да се направи извод, че оспорената част не подлежи на възстановяване, тъй като попада в имот – спортен терен на Столична община.

По тези съображения, настоящият състав на АССГ намира, че решението на СРС е постановено при изяснена фактическа обстановка, при наличие на релевантни и изчерпателни мотиви и обсъждане на всички направени в хода на производството възражения.

По отношение на разноските настоящият състав намира, че не са налице предпоставките на чл. 143, ал. 1 – 4 АПК за присъждане на разноски. И двете касационни жалба се отхвърлят, което прави искането за присъждане на разноски и от двете страни неоснователно.

Воден от горното и на основание чл. 222 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 8859 от 02.08.2022 г. на 40 състав на СРС по гражданско дело № 20211110159024 / 2021 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2..